

ochii unui robot

Dumitru Cristian

Se observa dificultatea razelor de a-i strabate:
- Din polul iernii-au fost aduse sufletele noastre -
Vestjite primaveri de timp modificate,
Purtau durerea unui inghetat taram ,
Durerea inaintarii printre moarte
Cu recile-priviri ce-si cauta un drum ;
Doar ochii mai puteau sa planga ,sa arate
Ca nebunia lor ...a fost un dar nebun !

Dar cine suntem noi ,fiare si aparate
Sa judecam delictul ,stapanului Stapan
Noi mergem mai departe ,cu trup ,cu mintea...toate
Caci darul nebuniei ,vom corecta pe drum !